

[Henriette Crone.]

for Mænd og Kvinder, og saa Aldersrente-
loven, der hviler helt og fuldt paa Forsorg,
og som har en meget lang Skala af Takster
— efter Alderstrin, Indtægt og Formue,
for Mænd og Kvinder —, som igen bevæger
sig indenfor Hovedrammen, der er som
Forholdet 100 for Hovedstadskommunerne,
80 for Købstæderne og 60 for Landet. For
at nævne et Par Eksempler skal jeg anføre,
at den enlige Mand i København har 678
Kr. i Aldersrente, men kun 540 Kr. i
Invaliderende, eller 138 Kr. mere i Alders-
rente end i Invaliderende. Den enlige
Kvinde paa Landet har derimod i Alders-
rente 378 Kr., men 540 Kr. i Invaliderende,
eller 162 Kr. mere i Invaliderende end i
Aldersrente. At sammenarbejde Systemer,
hvis Virkninger er saa helt forskellige,
naar man samtidig skal tage meget ind-
gaaende Hensyn til de økonomiske Forhold,
maa være forbundet med uhyre Vanskelig-
heder og vil sikkert selv under andre For-
hold være ganske ugørligt, uden at der
bliver et eller andet Sted, hvor det gnaver
paa. Men da alle nuværende Rentenydere
er sikrede mod Reduktion, vil Smerterne
paa de Steder, hvor det gnaver paa, anta-
gelig blive mindre følelige, og da Kommunal-
bestyrelserne endvidere har Ret til i Hen-
hold til § 40 at anvende 5 pCt. af det i det
foregaaende Regnskabsaar anvendte Beløb
til Invalide- og Aldersrente, vil man ad
denne Vej kunne lægge et Plaster paa Saaret.
Dertil kommer jo, at der findes adskillige
Tillæg.

Naar man som det bærende i Forslaget
om Folkeforsikring lader Adgangen til saa-
vel Aldersrente som Invaliderende være af-
hængig af Medlemsskabet i en Sygekasse,
ja, selv om jeg omskriver det og siger, at
Medlemsskabet i en Sygekasse giver Pligt til
Invaliderende men Ret til Aldersrente, saa
synes en Ensartethed i Taksterne mig mere
retfærdig end den nuværende store Forskel,
selv om der for Invaliderentens Vedkom-
mende i Modsætning til Aldersrenten er et
Forsikringsmoment at tage Hensyn til, et
Moment, som der dog i den nugældende
Lov overhovedet intet Hensyn er taget til,
idet Invaliderenten, som allerede sagt, for
Hovedstadskommunernes Vedkommende lig-
ger langt under Aldersrenten i Modsæt-
ning til, hvad der er Tilfældet paa Landet,
hvor det modsatte finder Sted. Men i For-
slaget her er der i nogen Grad taget Hensyn
netop til Forsikringsmomentet, idet der for
Invaliderentens Vedkommende ydes et Til-
læg til de faste Takster, der efter Pristallet
for 1929 andrager 90, 84 og 78 Kr. henholds-

vis for Hovedstadskommunerne, Købstæ-
derne og Landet. Hertil kommer et Hjelpe-
løshedstillæg for Invalidider og et Tillæg for
Børn.

Maa jeg udtale min Tilfredshed med,
at man i Folketinget har indført Regu-
lering efter Pristal. Selv om det ved Lovens
Ikrafttræden kan komme til at betyde en
øjeblikkelig mindre Nedgang i Taksterne for
de ny tilkomne Aldersrentenydere i Hoved-
stadskommunerne og i Invaliderenten paa
Landet, saa vil det igen udjævnes, naar
Pristallet gaar opefter, og det vil dog være
heldigt, at Renten kan stige automatisk, i
Stedet for at det, som det er nu, vil være
nødvendigt at fremsætte et Lovforslag, der
vel endda kun i særlig grelle Tilfælde vil
blive vedtaget og i hvert Fald altid vil
komme længe efter, at Pristallet er for-
andret.

Jeg nærer ingen som helst Tvivl om,
at de Principper, som bærer Lovforslaget, er
de rigtige, og at Socialminister Steincke med
dette Lovforslag sammen med de øvrige, der
gaar under Fællestitelen „Socialreformen“,
for steds vil faa sit Navn knyttet til Dan-
marks Sociallovgivnings Historie som den,
der lagde Grunden til det Forsørgelsesvæsen,
som vil blive staaende langt ud i Fremtiden,
og som en økonomisk bedre stillet Fremtid
for Enkeltheders Vedkommende forhaa-
bentlig vil kunne forbedre. Man kan be-
klage, at de økonomiske og politiske Vilkaar
er saadanne, at det ikke er lykkedes allerede
nu at naa videre; men netop fordi Tiden er
saa vanskelig, som den er, er der Grund til,
forekommer det mig, at lykønske den højt-
ærede Minister, fordi det trods alt har været
muligt at faa de forskellige Partier med de
forskellige Anskuelser til at bøje sig mod
hinanden i Folketinget, hvad der lover godt
for en snarlig Vedtagelse her i Tinget.

Idet jeg udtaler Haabet om, at den højt-
ærede Socialminister maa se sit store Livs-
værk ophøjet til Lov inden Udgangen af
denne Maaned, skal jeg paa mit Partis
Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig
og hurtig Behandling.

Hendriksen: Jeg vilde omgaas Sand-
heden mere letsindigt, end man har Lov til
at omgaas dette kostelige Klenodie, hvis
jeg sagde, at dette Lovforslag, som det fore-
ligger her i det andet høje Tings Affattelse,
fylder mig med idel Tilfredshed. Desværre
er det ikke Tilfældet, hvad jeg stærkt beklager,
fordi Gennemførelsen af en almindelig
Folkeforsikring efter mit Partis og mit
Skøn vilde være en stor Vinding for det
danske Samfund. Jeg skal ikke her komme